

Wskaźniki

Zmienność w skali rocznej: miara wskazująca, jak zmienne stopy zwrotu funduszu lub porównawczego indeksu rynkowego oscylują wokół swojej historycznej średniej (znana również jako „odchylenie standardowe”).

Dwa fundusze mogą generować taki sam zwrot w danym okresie. Fundusz, którego miesięczne zwroty były mniej zróżnicowane, będzie odznaczał się niższą zmiennością w skali rocznej i będzie uznawany za fundusz, który uzyskał zwroty przy niższym ryzyku. Obliczenie jest odchyleniem standardowym 36 miesięcznych zwrotów przedstawionych jako liczba w skali rocznej. Zmienność funduszy jest obliczana niezależnie od zmienności indeksów.

Względna zmienność: wskaźnik obliczany poprzez porównanie zmienności funduszu w skali rocznej ze zmiennością porównawczego indeksu rynkowego w skali rocznej. Wartość większa niż 1 wskazuje, że fundusz wykazywał większą zmienność niż indeks. Wartość mniejsza niż 1 wskazuje, że fundusz wykazywał mniejszą zmienność niż indeks. Względna zmienność na poziomie 1,2 oznacza, że fundusz wykazywał o 20% większą zmienność niż indeks, natomiast wskaźnik na poziomie 0,8 oznaczałby, że fundusz wykazywał o 20% mniejszą zmienność niż indeks.

Wskaźnik Sharpe'a: pomiar wyników funduszu dostosowanych do ryzyka przy uwzględnieniu zwrotu z inwestycji wolnej od ryzyka. Wskaźnik pozwala inwestorowi ocenić, czy stopa zwrotu funduszu jest adekwatna do poziomu podejmowanego ryzyka. Im wyższy wskaźnik, tym lepsze wyniki dostosowane do ryzyka. Jeśli wskaźnik ma wartość ujemną, fundusz zapewnia stopę zwrotu niższą od stopy zwrotu wolnej od ryzyka. Wskaźnik jest obliczany poprzez odjęcie stopy zwrotu wolnej od ryzyka (np. ze środków pieniężnych) w odpowiedniej walucie od stopy zwrotu funduszu, a następnie podzielenie wyniku przez zmienność funduszu. Jest obliczany na podstawie wartości w ujęciu rocznym.

Wskaźnik alfa w skali rocznej: różnica pomiędzy oczekiwaną stopą zwrotu funduszu (wynikającą z jego wskaźnika beta) a rzeczywistą stopą zwrotu funduszu. Fundusz z dodatnim wskaźnikiem alfa osiągnął wyższy zwrot, niż należałoby oczekiwać na podstawie jego wskaźnika beta.

Wskaźnik beta: miara wrażliwości funduszu na zmiany na rynku (reprezentowane przez indeks rynkowy). Zgodnie z definicją wskaźnik beta rynku wynosi 1,00. Wskaźnik beta na poziomie 1,10 oznacza, że od funduszu można oczekiwać wyników lepszych o 10% od indeksu w warunkach wzrostów na rynkach i o 10% gorszych w warunkach spadków na rynkach, przyjmując że pozostałe czynniki są stałe. Z kolei wskaźnik beta na poziomie 0,85 oznacza, że od funduszu można oczekiwać wyników o 15% gorszych od stopy zwrotu rynku w warunkach wzrostów na rynkach i o 15% lepszych w warunkach spadków na rynkach.

Błąd odwzorowania w skali rocznej: miara wskazująca, jak bardzo wyniki funduszu są zbliżone do indeksu, z którym jest porównywany. Jest to odchylenie standardowe nadwyżki stopy zwrotu funduszu. Im wyższy błąd odwzorowania funduszu, tym większa zmienność stóp zwrotu funduszu wokół indeksu rynkowego.

Wskaźnik informacyjny: miara skuteczności funduszu w generowaniu nadwyżki stopy zwrotu w odniesieniu do poziomu podejmowanego ryzyka. Wskaźnik informacyjny na poziomie 0,5 oznacza, że fundusz generuje nadwyżkę stopy zwrotu w skali rocznej odpowiadającą połowie wartości błędu odwzorowania. Wskaźnik jest obliczany poprzez podzielenie nadwyżki stopy zwrotu funduszu w skali rocznej przez błąd odwzorowania funduszu.

R2: miara przedstawiająca stopień, w jakim stopę zwrotu funduszu można wyjaśnić na podstawie stóp zwrotu porównawczego indeksu rynkowego. Wartość 1 oznacza, że fundusz i indeks są idealnie skorelowane. Miara na poziomie 0,5 oznacza, że tylko 50% wyników funduszu można wyjaśnić za pomocą indeksu. Jeśli wskaźnik R2 wynosi 0,5 lub mniej, wskaźnik beta funduszu (a tym samym również jego wskaźnik alfa) nie stanowi wiarygodnej miary (ze względu na niską korelację między funduszem a indeksem).

Opłaty bieżące

Kwota opłat bieżących odpowiada opłatom pobieranym przez fundusz w ciągu roku. Kwota ta jest wyliczana z końcem roku obrotowego funduszu i może być różna w poszczególnych latach. W przypadku typów funduszy o stałych opłatach bieżących kwota ta nie może ulegać zmianom z roku na rok. W przypadku nowych typów funduszy lub typów będących przedmiotem działania przedsiębiorstw (np. zmiana rocznej opłaty za zarządzanie) kwotę opłat bieżących szacuje się, dopóki nie zostaną spełnione kryteria publikacji faktycznej kwoty opłat bieżących.

Kwota opłat bieżących obejmuje następujące rodzaje opłat: opłaty za zarządzanie, opłaty administracyjne, opłaty powiernicze i depozytowe, opłaty transakcyjne, koszty związane z przekazywaniem sprawozdań Posiadaczom Tytułów Uczestnictwa, ustawowe opłaty rejestracyjne, honoraria Dyrektorów (w stosownych przypadkach) i opłaty bankowe.

Kwota ta nie obejmuje: opłat za wyniki (w stosownych przypadkach); kosztów transakcji portfelowych z wyjątkiem przypadku, gdy opłata za subskrypcję/opłata za umorzenie jest uiszczana przez fundusz podczas zakupu lub sprzedaży jednostek w innym przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania.

Aby uzyskać więcej informacji o opłatach (w tym informacji na temat zamknięcia roku obrachunkowego funduszu), należy zapoznać się z informacjami w sekcji opłat w najnowszym Prospekcie Funduszu.

Wskaźnik ryzyka i zysku (SRRI)

Wskaźnik ryzyka pochodzi z dokumentu z kluczowymi informacjami na koniec danego miesiąca. Ze względu na fakt, że może on być aktualizowany w trakcie miesiąca, należy korzystać z aktualnego dokumentu z kluczowymi informacjami.

- Kategorię ryzyka obliczono przy użyciu historycznych danych o wynikach.
- Kategoria ryzyka może nie być rzetelnym wskaźnikiem przyszłego profilu ryzyka funduszu, nie jest gwarantowana i może się zmieniać w czasie.
- Najniższa kategoria ryzyka nie oznacza inwestycji całkowicie pozbawionej ryzyka.
- Klasyfikacji profilu ryzyka i zysku dokonuje się według poziomu historycznej zmienności Wartości aktywów netto tytułów uczestnictwa danego typu. W ramach tej klasyfikacji kategorie 1-2 oznaczają niski poziom historycznej zmienności, 3-5 – poziom średni, a 6-7 – poziom wysoki.

Historyczna dochodowość

Historyczna dochodowość funduszu opiera się na dywidendach zadeklarowanych w ciągu poprzednich 12 miesięcy. Oblicza się ją, sumując wysokość dywidend zadeklarowanych w tym okresie i dzieląc przez cenę w dniu publikacji. Zadeklarowane dywidendy mogą być niepotwierdzone i ulegać zmianom. Jeśli nie istnieją dane dotyczące dywidend z okresu 12 miesięcy, historyczna dochodowość nie będzie publikowana.

Klasyfikacja sektorowa/branżowa

GICS: Klasyfikacja Global Industry Classification Standard (GICS) została opracowana przez Standard & Poor's i MSCI Barra. GICS obejmuje 11 sektorów, 24 grupy branżowe, 68 branż i 157 subbranż. Więcej informacji można znaleźć pod adresem: <http://www.standardandpoors.com/indices/gics/en/us>

ICB: Industry Classification Benchmark (ICB) to klasyfikacja branżowa opracowana przez Dow Jones i FTSE. Klasyfikacja ta jest używana do podziału rynków na sektory w ujęciu makroekonomicznym. ICB korzysta z systemu złożonego z 10 branż podzielonych na 19 supersektorów, które z kolei dzielą się na 41 sektorów zawierających 114 subsektorów. Więcej informacji można znaleźć pod adresem: <http://www.icbenchmark.com/>

TOPIX: Indeks cenowy giełdy w Tokio, powszechnie znany jako TOPIX, to indeks rynku giełdowego Tokyo Stock Exchange (TSE) w Japonii, odwzorowujący wszystkie spółki krajowe notowane na głównym parkiecie tamtejszej giełdy. Jest obliczany i publikowany przez TSE.

IPD oznacza spółkę Investment Property Databank oferującą inwestorom z sektora nieruchomości usługi badania i analizy porównawczej. Indeks IPD UK Pooled Property Funds Index – All Balanced Funds jest składnikiem indeksów IPD Pooled Funds publikowanym co kwartał przez IPD.

Morningstar Style Box

Morningstar Style Box to dziewięciopółowa siatka stanowiąca graficzne odzwierciedlenie stylu inwestycyjnego funduszy. Opiera się na portfelach funduszy i klasyfikuje fundusze zgodnie z kapitalizacją rynkową (oś pionowa) oraz czynnikami wzrostu i wartości (oś pozioma). Czynniki wartości i wzrostu opierają się na takich miarach jak zyski, przepływy pieniężne oraz stopa dywidendy z wykorzystaniem zarówno danych historycznych, jak i prognozowanych.

W jaki sposób dane są obliczane i przedstawiane (fundusze akcyjne)

Dane dotyczące struktury portfela są obliczane i przedstawiane według kilku ogólnych zasad:

- **Agregacja:** wszystkie inwestycje, w tym instrumenty pochodne powiązane z konkretną spółką emitującą zostały połączone, aby uzyskać całkowity udział procentowy każdej spółki. Łączny udział jest określany mianem pozycji. Jeśli spółka jest notowana na giełdzie w dwóch różnych państwach, każde notowanie można sklasyfikować jako odrębną spółkę emitującą. Fundusze Exchange Traded Fund (ETF) i instrumenty pochodne ETF są traktowane jako indywidualne papiery wartościowe, tzn. niezagregowane.
- **Kategoryzacja:** w przypadku inwestycji z bazowymi papierami wartościowymi używamy atrybutów bazowej spółki emitującej lub akcji zwykłej do określenia odpowiedniego sektora, przedziału kapitalizacji rynkowej i obszaru geograficznego.
- **Instrumenty pochodne:** wszystkie instrumenty pochodne są uwzględniane na podstawie ekspozycji oraz, w razie potrzeby, dostosowywane do wskaźnika delta. Dostosowanie do wskaźnika delta przedstawia instrumenty pochodne jako równoważną liczbę akcji, jaka byłaby potrzebna do wygenerowania takiej samej stopy zwrotu.
- **„Koszyk” papierów wartościowych:** papiery wartościowe reprezentujące liczbę akcji spółki – podobnie jak kontrakty terminowe futures na indeksy lub opcje – są w miarę możliwości przydzielane do kategorii (takich jak kraj). W przeciwnym razie są uwzględniane w kategorii „Inne indeksowe / Niesklasyfikowane”.

Charakterystyka portfela (fundusze o stałym dochodzie)

Dochód z dystrybucji (%)

Dochód z dystrybucji określa kwoty, których rozdziału można oczekiwać w kolejnych dwunastu miesiącach, wyrażone jako odsetek średniej rynkowej ceny jednostki funduszu na określony dzień, i jest on oparty na stanie portfela na dany dzień. Obejmuje on opłaty bieżące funduszu, ale nie zawiera żadnych opłat wstępnych; inwestorzy mogą podlegać opodatkowaniu od wypłat.

Dochód bazowy (%)

Dochód bazowy jest przedstawiany, ponieważ fundusz ten dokonuje dystrybucji dochodu kuponowego*, co ogranicza wyniki kapitałowe funduszu. Dochód bazowy to kwota dochodu rocznego, jaki mógłby zostać wypłacony inwestorom bez obniżania wartości kapitału funduszu. Jest niższy od dochodu z dystrybucji, ponieważ wszelkie straty kapitałowe, które pojawiłyby się w momencie umorzenia obligacji zakupionych powyżej ich wartości nominalnej, są odzwierciedlone w kalkulacji. Dochód bazowy nie uwzględnia opłat bieżących funduszu i nie zawiera żadnej opłaty za subskrypcję. Dochód bazowy jest w postaci przed odliczeniem podatku, a inwestorzy mogą podlegać opodatkowaniu od wypłat.

*Kupon jest stopą procentową określoną dla obligacji w momencie jej emisji.

Efektywny czas trwania

Czas trwania jest miarą wrażliwości wartości funduszu na zmiany stóp procentowych. Efektywny czas trwania jest obliczany w przypadku obligacji z wbudowanymi opcjami (takimi jak opcja kupna (call) czy sprzedaży (put)). Uwzględnia wahania oczekiwanych przepływów pieniężnych przy zmianie stóp procentowych i ich wpływ na cenę obligacji. Efektywny czas trwania funduszu jest obliczany na podstawie ważonej sumy efektywnego czasu trwania każdego z instrumentów. W obliczeniach uwzględniany jest wpływ instrumentów pochodnych takich jak kontrakty terminowe futures na obligacje i swapy procentowe.

Dochód bieżący (%)

Opisuje dochód uzyskiwany przez inwestorów z portfela jako odsetek wartości rynkowej papierów wartościowych. Nie powinien być traktowany jako miara oczekiwanej stopy zwrotu (lub dystrybucji) funduszu. Obligacje o wysokim prawdopodobieństwie niewywiązania się z płatności są wyłączone z obliczeń. Dochód bieżący nie odzwierciedla łącznego zwrotu przez cały okres istnienia obligacji i nie uwzględnia ryzyka reinwestycji (niepewności co do stopy, po jakiej przyszłe przepływy pieniężne mogą być inwestowane ponownie) lub faktu, że obligacje uzyskują zazwyczaj w terminie zapadalności wartość nominalną, co może stanowić istotny element zwrotu z obligacji. Dochód bieżący nie uwzględnia wpływu opłat.

Średnia zapadalność (w latach)

Ważona rynkowo średnia zapadalność obligacji utrzymywanych w portfelu. Obligacjom bezterminowym przypisuje się zapadalność przypadającą na dzień 31 grudnia 2049 r. Instrumenty pochodne są wyłączone z obliczeń.

Liczba emitentów

Łączna liczba poszczególnych emitentów, których obligacje są utrzymywane w funduszu. Ponieważ fundusz często ma więcej niż jedną obligację danego emitenta, wskaźnik ten jest na ogół niższy od liczby pozycji.

Średni rating kredytowy

Wskaźnik ten jest średnią ważoną wszystkich ratingów kredytowych obligacji w funduszu, wyrażoną za pomocą przyjętej w branży klasyfikacji literowej (tzn. AAA, BBB). Uwzględnia wszystkie inwestycje funduszu, łącznie z instrumentami pochodnymi. Miara ta daje wyobrażenie o tym, jak ryzykowne są obligacje funduszu ogółem: im niższy średni rating kredytowy, tym bardziej ryzykowny fundusz. Przy liniowej średniej ważonej waga przypisana do każdej emisji jest równa wadze wynikającej z wartości rynkowej. Przy wykładniczej średniej ważonej waga wzrasta proporcjonalnie w przypadku niższych ratingów. W obu obliczeniach wartością ostateczną jest równoważny rating S&P najbliższy obliczonej średniej.

W jaki sposób dane są obliczane i przedstawiane (fundusze o stałym dochodzie)

Alokacja aktywów: „Zyski i straty z transakcji walutowych/instrumentów pochodnych” obejmują salda zabezpieczeń kontrahentów wynikające z instrumentów pochodnych stosowanych w funduszu (może to prowadzić do powstania salda ujemnego). „Powiązane z indeksem” obejmują obligacje powiązane z indeksem inne niż rządowe.

Ekspozycja na kraj: Podstawą jest siedziba emitenta; „Zyski i straty z transakcji walutowych/instrumentów pochodnych” obejmują salda rozliczeń zabezpieczeń z kontrahentami w związku z instrumentami pochodnymi używanymi w funduszu (może to prowadzić do powstania salda ujemnego).

Rating kredytowy: Na potrzeby podziału ratingów stosuje się najniższy z dwóch najlepszych ratingów wydanych przez agencje S&P, Moody's i Fitch (tzw. metoda bazylejska).

Ekspozycja bieżąca: W tabeli tej przedstawiono ekspozycję bieżącą i zabezpieczenie inwestycji funduszu. W kolumnie „Z uwzględnieniem zabezpieczenia” przedstawiono ekspozycję bieżącą istotną dla inwestora. Inwestorzy z klas zabezpieczonych nie wyrazili zgody na ekspozycję bieżącą przedstawioną w tabeli, a zamiast tego na ekspozycję <100% na walutę transakcji. W tabeli przedstawiono informacje na temat inwestycji bazowych funduszu.

Ekspozycja na instrumenty pochodne: Z wyłączeniem kontraktów terminowych FX typu forward.

Profil zapadalności (wpływ na czas trwania): Uwzględnia wpływ instrumentów pochodnych na stopy procentowe, takich jak kontrakty terminowe futures na obligacje rządowe, swapy inflacyjne oraz swapy procentowe.

Pozycjonowanie sektorowe: „Zyski i straty z transakcji walutowych/instrumentów pochodnych” obejmują salda zabezpieczeń kontrahentów wynikające z instrumentów pochodnych stosowanych w funduszu (może to prowadzić do powstania salda ujemnego).

Najważniejsze długie pozycje i największe przeważone/niedoważone pozycje według emitentów: Wpływ kredytowych instrumentów pochodnych jest uwzględniany, jeśli podmiotem referencyjnym jest konkretny emitent obligacji. Kontrakty terminowe futures na obligacje rządowe oraz swapy na zwłokę w spłacie kredytu oparte na indeksach są wyłączone.

